

# Renata Madyda-Legutko, Krzysztof Tunia

---

Moszczenica Wyżna, gm. Stary Sącz,  
woj. nowosądeckie. Stanowisko C

---

Informator Archeologiczny : badania 10, 145

---

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przekopano 6 arów, na których odkryto 70 grobów i śladów jam grobowych. Zły stan zachowania większości grobów spowodowany erozją, sprawiał trudności w uchwyceniu wielkości jam grobowych i analizie obrządku pogrzebowego oraz w dokładnej dokumentacji. Poza grobami ciałopalnymi wystąpiły pochówki szkieletowe, szczególnie jeden dobrze zachowany, w pozycji półsiedzącej z czarką pod głową.

W grobach oprócz ceramiki znaleziono osiem zapinek i trzy fragmenty, igłę, przęślik, paciorek szklany, nóż, nożyczki, sprzączkę, dwa fragmenty ozdób i fragment blachy brązowej.

Badania będą kontynuowane.

MOSZCZENICA WYŻNA, gm. Stary Sącz      Polska Akademia Nauk  
woj. nowosądeckie                              Oddział w Krakowie  
Stanowisko C                                      Komisja Archeologiczna

Badania prowadzili mgr Renata Madyda-Legutko i mgr Krzysztof Tunia. Finansowała Komisja Archeologiczna Oddziału PAN w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko zalega w obrębie nasady szerokiego cypla leżącego między dwoma prawobrzeżnymi dopływami potoku Moszczenickiego.

Natrafiono na obiekt mieszkalny o długości 19,6 m i szerokości 7 m /łączna powierzchnia 137,2 m<sup>2</sup>/, zagłębiający się do głębokości 50-70 cm, o orientacji wschód-zachód i wypełnisku barwy szarej. Na jamę postępową związaną z konstrukcją chaty natrafiono w północno-wschodnim narożniku, już poza obrębem obiektu. W zachodniej części chaty zlokalizowano skupienie materiału ceramicznego w postaci ceramiki toczonej na kole tzw. siwej, fragmentów grubościennych naczyń zasobowych oraz lepionych ręcznie.

Na północ od chaty natrafiono na pozostałości po jamach postępowych, obiekty o nieokreślonym charakterze, w zasypisku których znajdowała się ceramika, polepa oraz kamienie. Ponadto zlokalizowano tutaj duże naczynie zasobowe wkopane w całość aż po wylew.

Uzyskany materiał należy datować na rozwiniętą fazę okresu wpływów rzymskich i wczesną fazę wędrówek ludów.

Materiał z badań znajduje się w Pracowni Archeologicznej IHKM PAN w Igołomi.

Badania będą kontynuowane.